

Förflyttning till Danmark

Detta är det sista numret av NOMAD från den nuvarande finländska redaktionen – en dansk redaktion med Morten Blomhøj och Paola Valero som huvudredaktörer har redan tagit över och påbörjat arbetet med det första ”danska” numret. Från den finländska redaktionen sida vill vi önska dem lycka till med arbetet med NOMAD och ser fram emot att få följa med tidskriftens utveckling under ledning av nya krafter.

NOMAD har en unik funktion som en sammanhållande länk mellan forskare i matematikdidaktik i de olika nordiska länderna. På senare tid har tidskriften också allt mer påtagligt fungerat som en kommunikationskanal för den av NordForsk finansierade nordiska forskarskolan i matematikdidaktik. Med det gradvis ökande intresset för matematikdidaktisk forskning följer möjligheter för NOMAD att säkra sin tillvaro via ett ökat antal abonnenter och ett ökat antal forskare som bidrar med artiklar. Framtidsutsikterna är goda, men i nuläget är tidskriftens ekonomi ännu inte i balans.

Artiklarna i årgångens avslutande nummer är ganska representativa för den nordiska matematikdidaktiska forskningen i dag. Författarna kommer från olika nordiska länder och är i flera fall forskare som tidigare inte haft bidrag publicerade i NOMAD. Förhoppningsvis skall de återkomma med ytterligare bidrag till senare nummer. Att det denna gång saknas bidrag från länder utanför Norden är närmast en tillfällighet – sådana har tidigare beretts utrymme och kommer säkert att ha sin betydelse också i fortsättningen. Allt fler nordiska författare väljer nu att skriva på engelska.

Undervisningen i matematik är ofta föremål för offentlig debatt i de enskilda nordiska länderna. Ibland utgår man från samhällets behov av individer med goda kunskaper i matematik, ibland från jämförelser mellan elevers prestationer i matematik i olika länder. Vilken orsaken än

är, ifrågasätter man mycket sällan matematikens stora roll inom nästan alla former av utbildning. Det borde då vara nästan självklart att man behöver expertis på området matematikutbildning, och att denna expertis bör ha en god vetenskaplig förankring. Men så självklart är det tydligen inte. Den matematikdidaktiska forskningen har inte haft den genomslagskraft man kunde ha väntat sig, och stödet utifrån för ett systematiskt sökande efter ny kunskap på området har varit ganska nyckfullt.

Den matematikdidaktiska forskningen i de nordiska länderna har alltså fortfarande problem med sina samhällsrelationer. Till en del kan dessa problem åtgärdas genom förbättring av kommunikationerna, men det finns säkert också behov för forskningen själv att anpassa sig till samhällets förväntningar.

I vilken utsträckning gäller detta NOMAD? Borde tidskriftens policy på ett tydligare sätt prioritera matematikdidaktisk forskning med potentiell genomslagskraft i samhället?

I och med att NOMAD byter sin hemvist finns det orsak att reflektera över denna och liknande frågor. Den bild som NOMAD ger av den matematikdidaktiska forskningens relationer till övrig vetenskaplig aktivitet och till samhällets förväntningar är av mycket stor betydelse för tidskriftens framgång.

Ole Björkqvist